

Rozjímanie na štvrtok 3. týždňa v adventnom období

Rozjímanie na stredu tretieho adventného týždňa.

Navrhované témy sú: Boh je verný svojim sľubom; príklad svätého Jána Krstiteľa; vernosť je vždy tvorivá.

VO VÄČŠINE KNIHY proroka Izaiáša čítame, ako veľmi Jahveho zarmucuje nevernosť jeho ľudu. A predsa prichádza chvíľa, keď sa Boh rozhodne Jeruzalem utešiť, odpustiť mu všetky hriechy a spečatiť večnú zmluvu. Dnes si to pripomíname v prvom čítaní svätej Omše. Jazyk,

ktorý prorok používa, je takmer materinský: „Na krátku chvíľu som ťa opustil a veľkým zľutovaním si ťa pritiahnem“, „v návale hnevu som schoval svoju tvár nakrátko pred tebou, večným zmilovaním som sa nad tebou zľutoval“, „moja milosť neodstúpi od teba“ (Iz 54, 7-10). Na našu neveru Boh odpovedá milosrdenstvom. „Lebo len chvíľku trvá jeho hnev, ale celý život jeho láskavosť“ (Ž 29(30), 6). Jeho láska je silnejšia ako náš hriech.

V advente nám liturgia znova a znova pripomína Božiu túžbu byť s ľuďmi. Pán túži po tom, aby človek neodmietal jeho spoločnosť a nechal sa milovať. „Boh je nám blízko, je verný a koná veľké skutky spásy v tých, ktorí v neho dúfajú. Boh miluje bezhraničnou láskou, ktorú ani hriech nedokáže obmedziť, a robí srdce človeka plné radosti a útechy“[1]. Ľudské dejiny sú z našej strany bohužiaľ plné nevernosti.

Napriek tomu má Boh nekonečnú trpezlivosť a nikdy sa neunaví vychovávať nás ako rodičia svoje dieťa. Jeho srdce je vždy naklonené odpusteniu. Boh zachováva svoju zmluvu *napriek všetkým napriekom*, z generácie na generáciu. Ako hovorí svätý Pavol, „on ostáva verný, lebo seba samého zaprieť nemôže“ (2 Tim 2, 13).

„Toto *tajomstvo* Božej vernosti je nádejou pre dejiny“^[2]. Je najväčšou zárukou našej vernosti, lebo Pán „je verný vo všetkých svojich slovách a milostivý vo všetkých svojich skutkoch“ (Ž 144, 13). „Pýtaš sa, čo je základom našej vernosti. — Poviem ti veľmi stručne, že vernosť vychádza z lásky k Bohu, ktorá nám umožňuje prekonať všetky prekážky: egoizmus, pýchu, únavu, netrpezlivosť... — Človek, ktorý miluje, šliape sám po sebe; vie, že aj keby miloval celou svojou dušou, stále nemiluje dost“^[3].

.....

V TÝCHTO ADVENTNÝCH týždňoch je Ján Krstiteľ veľmi prítomný v liturgii slova. Počúvame najdôležitejšie momenty jeho jedinečného poslania pripraviť cestu pre Ježiša. Hľadáme na neho, aby sme sa naučili s rastúcou túžbou očakávať narodenie Vykupiteľa. Ján je posledný z prorokov a prvý, ktorý zomrel za Krista. V dnešnom evanjeliu Ježiš hovorí zástupu o svojom bratrancovi: „Čo ste vyšli na púšť vidieť? Trstinu zmietanú vetrom? Alebo čo ste vyšli vidieť? Človeka oblečeného do jemných šiat? Veď tí, čo sa skvostne obliekajú a žijú v rozkošiach, bývajú v kráľovských domoch. Teda čo ste vyšli vidieť? Proroka? Áno, hovorím vám, viac ako proroka“ (Lk 7, 24-26).

Medzi charakteristikami Jánovej osobnosti, ktoré sú vzorom pre kresťanov, vyniká vernosť. Predchodca neváha ukázať na

Mesiáša, nebojí sa, že stratí učeníkov alebo zostane sám, pretože pozná svoje poslanie a stotožňuje sa s ním. „Hľa, Boží Baránok, ktorý sníma hriech sveta“ (Jn 1, 29), a ktorý je „mocnejší, ako som ja. Ja nie som hoden rozviazať mu remienok na obuvi“ (Lk 3, 16). Sú prejavom pokorného srdca, ktoré si uvedomuje, že tu na zemi je len na určitý čas, ako každý z nás; vie, že jeho šťastie spočíva v tom, že kladie Boha do popredia, a preto sa necíti nenahraditeľný.

Ján Krstiteľ nie je „trstina, ktorou kolíše vietor“, nestála povaha, ktorá sa chce každému zapáčiť; Ján je Boží posol, ktorý žije pre svoje poslanie, aj keď si to od neho vyžaduje určité osobné obete. Vernosť Bohu a pravde ho vedie dokonca k tomu, aby preliat svoju krv. Preto mohol svätý Ján Pavol II. vyhlásiť, že „radikálna vernosť Kristovi žiari v mučeníctve svätého Jána Krstiteľa“[4].

„TVOJU ZMLUVU si ustanovil naveky“[5]. Táto istota bola prítomná počas celého života svätého Jána Krstiteľa. Božia vernosť nepozná západ slnka. Boh je naveky. Pri uvažovaní o tejto intenzite jeho lásky sa stvorenie cíti byť pobádané oplatiť tiež vernú lásku, ktorá je ovocím jeho slobody. Dnes v antifóne k svätému prijímaniu čítame Pavlovu radu Títovi: „Veď zjavila sa Božia milosť (...), aby sme sa zriekli bezbožnosti a svetských žiadostí a žili v tomto veku triezvo, spravodlivo a nábožne, a tak očakávali blahoslavenú nádej a príchod slávy veľkého Boha a nášho Spasiteľa Ježiša Krista“ (Tit 2, 11-13). Táto vernosť Bohu si vyžaduje autentickú dôvernosť s Ježišom v modlitbe, pretože v rozhovore s Pánom zakúšame jeho lásku - sladkú a náročnú - a to nás vedie k štedrosti.

Tvár svätého a verného života sa skladá z toľkých momentov, ktoré navonok nežiaria, pretože väčšinou sú skryté, ale vždy sú vykonané z lásky: úsmev, detail poriadku, poďakovanie alebo prosba o odpustenie, keď sme urazili druhého človeka, láskavá odpoveď... Svätý Josemaría sa o blahoslavenom Álvarovi vyjadril takto: „Chcel by som, aby ste ho napodobňovali v mnohých veciach, ale predovšetkým vo vernosti. Počas toľkých rokov svojho povolania mal veľa príležitostí, ľudsky povedané, nahnevať sa, rozčúliť, byť nelojálny; a vždy mal neporovnateľný úsmev a vernosť. Z nadprirodzených dôvodov, nie kvôli ľudskej cnosti. Bolo by veľmi dobré, keby ste ho v tomto napodobňovali“[\[6\]](#).

„Vernosť v čase je meno lásky; dôslednej, pravej a hlbkej lásky“[\[7\]](#). Počas života sa autentická láska obnovuje mnohokrát za deň. Takto

rastie stále viac, je živá; vernosť nie je zotrvačnosť alebo jednoduché ponechanie plynutia času. Byť verný neznamena byť nepružným človekom; nič nemôže byť vernosti vzdialenejšie ako jednoducho zotrvať na voľbe z minulosti. Verný človek je tvorivý, schopný obnovy a veľkého snívania v rámci Božích plánov.

A ak sa v určitom okamihu cesta stane trochu ťažšou, reakciou verného človeka je požiadať o pomoc, aby urobil všetko pre to, aby sa pohol vpred. Keď sa pozrieme na Máriu, vernú Pannu, môžeme jej zveriť do rúk svoju túžbu milovať tak ako ona.

[1] František, *Audiencia*, 16-III-2016.

[2] Benedikt XVI, *Homília na Zjavenie Pána*, 6-I-2008.

[3] Svätý Josemaría, *Vyhňa*, bod 532.

[4] Svätý Ján Pavol II, *Anjel Pána*, 29-VIII-1999.

[5] Štvrtok tretieho týždňa v adventnom období, úvodný spev.

[6] Svätý Josemaría, *Poznámky z rodinného stretnutia*, 19-II-1974.

[7] Benedikt XVI, *Prejav*, 12-V-2010.

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/meditation/stvrtok-v-3-tyzdni-v-
adventnom-obdobi/](https://opusdei.org/sk-sk/meditation/stvrtok-v-3-tyzdni-v-adventnom-obdobi/) (22.03.2026)